तानि 'अश्वचरितानि' ईङ्कारादीनि, तेषां चेष्टारूपत्वेन देवतानामभावाद्देवतारहितस्य च हविःप्रदानस्याभावादश्वचरितानामाहुतियोग्यता नास्ति तस्मात् 'एताः', अश्वचरितप्रतिपादकमन्त्रैः साध्या आहुतयः, 'न होतव्या इति'। अत्र समाधानवादिन एवम् 'आहुः'। 'होतव्या एव', एता आहुतयः, देवतानां सद्भावात्। जैमिनीयमते तावद्विग्रहवती देवता नापेक्षिता। मन्त्रगतशब्दोपहितस्यैवार्थस्य देवतात्वाभ्युपगमात्। वैयासिकमते तु सन्त्येव सर्व्वत्र तत्तदभिमानिन्यो देवताः। अभिमानिव्यपदेशस्त्विति सूत्रेण मृदब्रवीदापोऽब्रूवन्नित्यादौ विग्रहवतीनां देवतानां प्रतिपादितत्वात् 'तस्माद्धोतव्याः', एव। न चात्र होमे प्रयोजनाभावः शङ्कनीयः। 'यदश्वचरितानि', जुहुयात् तदानीमेवं 'विद्वान्', एतद्धोमाभिज्ञः, कृत्स्नचेष्टाविषयहोमेन कृत्स्नावयवस्याश्वस्य हुतसमानत्वादचैव कृत्वाऽऽदावेव सर्व्वमश्वमेधं समापयति। अतः प्रोक्षितस्याश्वस्यालम्भात्प्रागेवोत्सर्गेऽपि स्कन्देन दोषाभावाद्धोतव्या आहुतय इति निर्णयः॥

(४) तासामाहुतीनां देशकालौ विधत्ते। "बहिर्धावा एनमेतदायतनाद्दधाति। भ्रातृव्यमस्मै जनयति। यस्यानायतनेऽन्यत्राग्नेराहुतीर्जुहोति। सावित्रिया दृष्ट्याः पुरस्तात्त्विष्टकृतः। आहवनीयेऽश्वचरितानि जुहोति। आयतन एवास्याहुतीर्जुहोति। नास्मै भ्रातृव्यं जनयति" इति। 'यस्य' यजमानस्य, 'अग्नेः', 'अन्यत्र' प्रदेशे, 'अनायतने' आहुतीनामयोग्ये